

ilaçta kdv

Tüm gelişmiş ülkelerde insanın sağlıklı yaşam hakkı olduğu kabul edilerek devlet bu hakkın düzenlenmesinde rol oynar. Bunun için üç temel işlev vardır.

A - İnsanların sağlıklı bir çevrede yaşamasını sağlamak, böylelikle hastalıkları asgari düzeye indirmektir. Bunu sağlamak için de ÇEVRE SAĞLIĞI VE KORUYUCU HEKİMLİK kavramları oluşmuştur.

B - Hastalanan insanlar için gerekli olan hastane, sağlık ocağı gibi sağlık altyapı planlamalarını ve yatırımlarını yapmak. Buradaki çalışmayı sağlamak için hekim, hemşire, yardımcı sağlık personelinin yetiştirmek ve çalıştırmak.

C - Hastalıktan çıkan insanları REHABİLİTE etmek.

Tabii sosyal devlet bunları sağlamak için insanlardan vergi alır. Ancak Türkiye'deki ticari faaliyetlerin denetlenememesinden dolayı yarısı kayıt dışıdır. Kayıt içinde bulunanlardan da doğru bildirim ile doğru vergi alınamaz. Bunun için devlet bu durumu düzeltereğine kolay yolu seçip VASITALI VERGİLERİ artırmaktadır.

KDV'de bu vasıtalı vergilerin en önemlisidir. İnsanların yaptıkları tüm harcamalara KDV eklenmektedir. Ancak unutulmuş tek şey insanların iradesi dışında hastalanıp ilaç aldıklarıdır. Ama ülkemizdeki insanların sağlıklı yaşam hakkı olmadığı için bu gibi konular önem taşımamaktadır. Bu kadar duyarsız olan devlet, ihale ile ilaç alımlarını vergiye tabi tutmamaktadır.

Reçete bedellerini ödemek için de ÖDENEK arayan, ilaçtan KDV alan, temel sağlık hizmetlerini yerine getirmeyenler herhalde başka bir ülkede yaşamaktadırlar.

Diyeceksinizki yeni trafik kanunu çıkaracağına, düzenlemeler yapacağına her yıl bütçesine gelir kaynağı olarak trafik cezalarını koyanlar ile sağlıkta ödenek, ilaçta KDV alanlar aynı kafalardır.

Bu kafalar, Türk insanının kesintiye uğramayan tek hakkı olan ÖLÜM HAKKI'nın devamını sağlamakla meşguller.

ECZACI OLMANIN DAYANILMAZ H A F İ F L İ Ğ İ !

İnsan ruhunun baskılanması, insanın düşünemez konuma getirilmesi ne demek biliyor musunuz ? Günlük monoton yaşamınız, kısır döngülerimiz, çıkmazlarımız, nakit sıkıntılarımız, müşterilerle, plasiyerlerle, depocularla, olağan diyaloglarımız, depolarla, komşu eczanelerle problemlerimiz hepsi birbirine ne kadar benziyor değil mi ? Dört duvar arasına hapsedilmişliğimiz, yaratıcı düşüncelerimizin yok edilmesi, genç, idealist meslektaşlarımızın zamanla sistemde yok oluşları, meslek onurumuzun onursuzluğa dönüşmesi, rekabet yada para uğruna gerdan kırmalarımız, daha çok müşteri diye kişiliğimizden verdiğimiz ödünler, ne zaman son bulacak hiç düşündünüz mü ?

Toplumumuzun her kesiminden ve her düzeyde insanla iletişim kurabilen eczane eczacılarımızın tek başinalığı, yalnızlığı gerçekten çok ilginç !

Globalleşme dediğimiz, dünya ülkeleri arasındaki ekonomik işbirliği, bizi kafalarımızı soktuğumuz eczanelerimizden çıkmamız gerekliliğinin habercisidir. Acaba içimizden kaç kişi, gümrük birliğinin ülkemizdeki ilaç sektörüne yada eczane işletmeciliğine etkileri üzerine birkaç kelime söyleyebilir.

İlaçta patente geçişin önce; on yıl olarak belirlendiği daha sonra bu sürenin Devlet Planlama Teşkilatı'nın olumsuz raporlarına karşın nasıl üç yıla düşürüldüğünü - ki bu hala anlaşılır bir tavır değildir - ve bu sorunun eczane eczacılığına etkilerini acaba içimizden kaç kişi düşünüyor ve hesaplıyor ? Ülkemizdeki eczacılık kooperatifleri, sermayeleri, çalışma kapasiteleri, üye sayıları, ilaç piyasasına etkileri nedir ? Kim bu konulara tam olarak hakim olduğunu ve kendi adına gereğini yaptığını söyleyebilir ?

Emin olduğum tek şey eğer gerekli önlemler alınmazsa üç yıl sonra eczanelerimizde bu güne göre daha rahatsız ve daha güvensiz bir şekilde oturacağımızdır.

Duyarsızlığımızın son bulması dileğiyle.

Ecz. Ünal ÇETİNKAYA